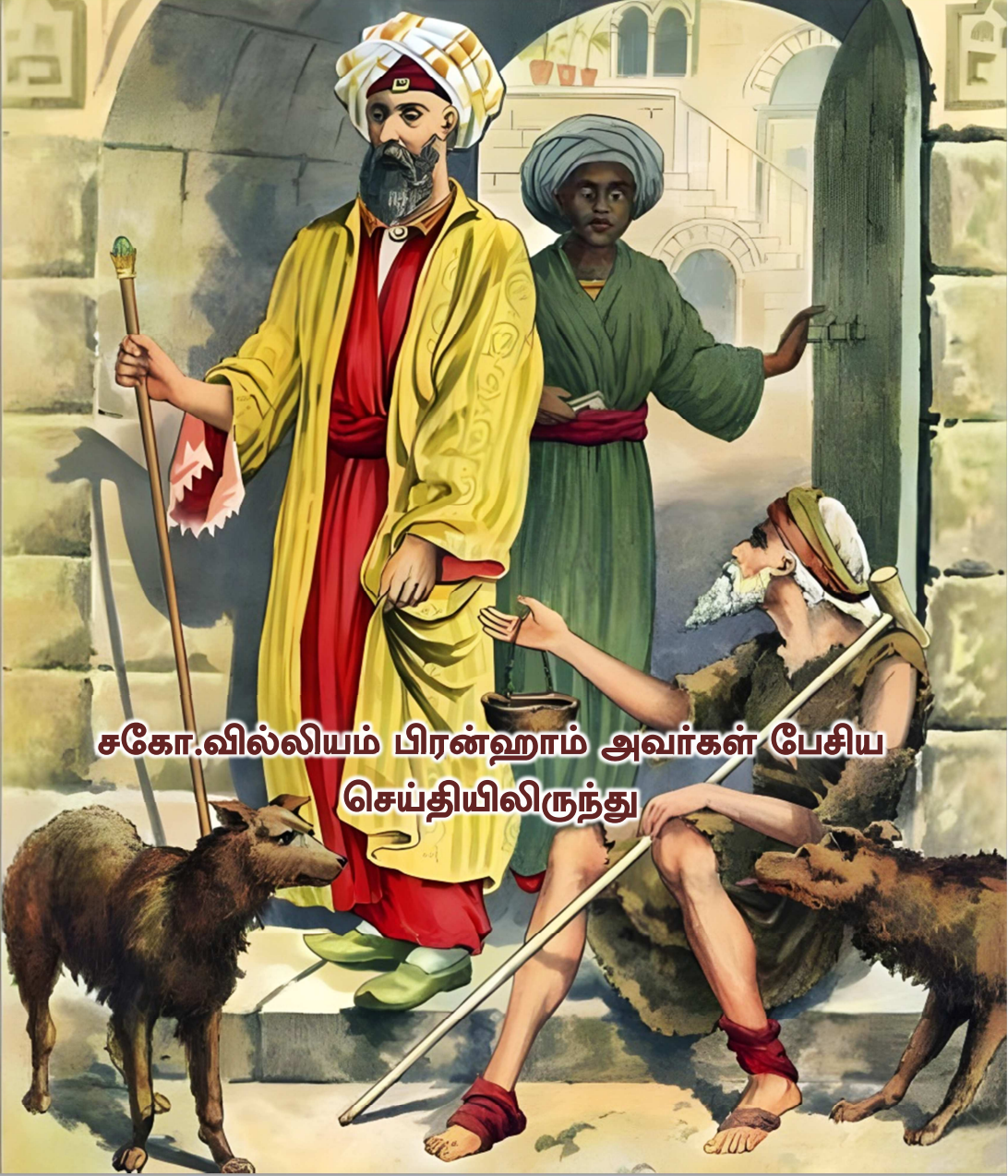

என்னைப் பின்பற்ற வா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம் அவர்கள் பேசிய
செய்தியிலிருந்து

செய்தி: 63-06-01 என்னைப்
பின்பற்றி வா, பாரா 29 முதல்
பாரா 124 வரை

29. இன்று அதிகாலையில், நான் களைச் செடிகளை வெட்டிக் கொண்டிருந்த போது, நான் வேதாகமத்தில் ஒரு இடத்தைக் கண்டு பிடித்தேன், அது இந்நேரத்தில் வாசிப்பதற்கு ஒரு நல்ல காரியமாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன். மேலும் அது ஒரு... அது ஒருக்கால் மிக அதிகமாக அநேகரின் கவனத்தைக் கவருகிறதும் பொருத்தமானதுமாக இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் நான் நினைத்தேன்... வெறுமனே – வெறுமனே ஒரு சில நிமிடங்கள் பேசுவதற்கு அது பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன். நான் பரிசுத்த லூக்கா 18ம் அதிகாரத்திலிருந்து இதை வாசிக்க விரும்புகிறேன். நான்கு சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களும் அதைக் குறித்து

எழுதியிருக்கின்றனர். 18ம் அதிகாரம் 18ம் வசனம்.

அப்பொழுது தலைவன் ஒருவன் அவரை நோக்கி: நல்ல போதகரே, நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டான்.

அதற்கு இயேசு: நீ என்னை நல்லவன் என்று சொல்வானேன்? தேவன் ஒருவர் தவிர நல்லவன் ஒருவனும் இல்லையே.

விபசாரஞ் செய்யாதிருப்பாயாக, கொலை செய்யாதிருப்பாயாக, களவு செய்யாதிருப்பாயாக, பொய்ச் சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக, உன் தகப்பனையும் உன் தரையையும் கனம் பண்ணுவாயாக என்கிற கற்பனைகளை நீ அறிந்திருக்கிறாயே என்றார்.

அதற்கு அவன்: இவைகளையெல்லாம் என் சிறு வயது முதல் கைக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றான்.

இயேசு அதைக் கேட்டு: இன்றும் உன் னிடத்தில் ஒரு குறைவு உண்டு; உனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் வீற்றுத் தரித்திரருக்குக் கொடு, அப்பொழுது பரலோகத்தில் உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டா யிருக்கும்; பின்பு என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார்.

30. என்னைப் பின்பற்றிவா என்ற வார்த்தையைக் குறித்து நான் எண்ணிப்பார்க்கிறேன், நான் பத்தாயிரம் சிறு வாலிப பிள்ளைகளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தாலோ அல்லது வெறுமனே என்னோடு (மட்டுமே) நான் பேசிக் கொண்டிருந்தாலோ, அது நான் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சிறந்த அறிவுரையாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அது ஒரு கட்டளையாக உள்ளது, “என்னைப் பின்பற்றி வா” என்ற காரியமானது, எக்காலத்திலும் யாருக்காவது கொடுக்கிற, குறிப்பாக ஒரு வாலிப நபருக்குக் கொடுக்கிற மிகப்பெரிய காரியமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

31. நீங்கள் யாரோ ஒருவரைப் பின்பற்றப் போகிறீர்கள். இப்பொழுது, நீங்கள்

அப்படியே... உங்களால் அதை நினைவுகூர முடியும். நீங்கள் யாரோ ஒருவரைப் பின்பற்றப் போகிறீர்கள். நீங்கள் அந்த நபரைப் பின்பற்றும் விதத்தில், நீங்கள் பின்பற்றுகிற அந்த நபர் யார் என்பதைக் குறித்து நிச்சய முடையவர்களாயிருங்கள். புரிகிறதா? நாம்...

32. பவுல் ஒருசமயம், “நான் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறதுபோல, நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருங்கள்” என்று கூறினான் (1 கொரி. 11:1, 1 கொரி. 4:16). வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், “நான் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறது போல, நீங்களும் என்னைப் பின்பற்றுங்கள்.”

33. இப்பொழுது, நாம் எல்லாருமே இந்தத் திருப்பு முனையில், ஜீவியத்தின் இந்த – இந்தக் கட்டத்தில் வந்திருக்கிறோம். அநேக சமயங்களில் நான், “ரிக்கி, ரிக் கெட்டா” என்று உரக்க சத்தமிடுவதையும் காரியங்களையும் கேட்டிருப்பீர்கள். அது, அது இக்காலமாகும். அது நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இக்காலமாகும். அது உண்மையாகவே அந்த ஜனங்களல்ல.

34. அந்த ஜனங்கள் நம்மைப் போன்ற ஜனங்கள் தான். கூடுதல் சக்தியும் வேகமும் கொண்ட இந்த மோட்டார் வாகனங்களைக் கொண்டு இங்கே வெளியிலுள்ள அந்த வாலிப பிள்ளைகள், தெருவில் மேலும் கீழும் ஓடி, அவர்கள் போகிற வழியிலேயே தொடர்ந்து போய்க் கொண்டிருந்து, சிகரெட்டுகளைப் புகைத்துக் கொண்டு, மதுபானங்களைக் குடித்துக் கொண்டு திரிகிறார்கள், மேலும் சிறு பெண் பிள்ளைகள் ஒழுக்கக் கேடாக உடையுடுத்துகிறார்கள், மற்றும் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள், அந்த சிறு பெண் பிள்ளைகளும் பையன்களும் நம்மைப் போன்றவர்கள் தான். பாருங்கள்? அவர்களும் மனிதர்கள் தான். அவர்களும் நேசித்திறார்கள். அவர்களும் புசித்திறார்கள். அவர்களும் குடித்திறார்கள். அவர்களும் தூங்குகிறார்கள். அவர்களும் சுவாசிக்கிறார்கள். அவர்களும் மரித்தாக வேண்டும். அவர்கள் நம்மைப் போன்ற ஜனங்கள் தான். இருப்பினும் அவர்கள்...

35. அவர்கள் ஒரு அசுத்த ஆவியால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அது

தெரியாது. அது அந்த ஜனங்களின் நிமித்தமாக அல்ல, ஆனால் சில சமயங்களில், அவர்களைத் தவறான பாதையில் வழி நடத்தின (அவர்கள் பின்பற்றின) ஏதோ வொரு தலைவனின் நிமித்தமாக இருக்கலாம்.

36. இப்பொழுது, சிறு பெண்களும் பையன்களுமாகிய உங்களுக்கு அதைக் காட்டிலும் நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் அதை அறிவீர்கள். உங்களுக்கு அதைக் காட்டிலும் மேலானது கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. உங்களுக்கு சிறந்த பெற்றோர்கள் உண்டு, அதைப் போன்ற ஒரு காரியத்தைச் செய்வதைக் காட்டிலும் சரியான பயிற்சி உங்களுக்கு தரப்பட்டுள்ளது. மேலானவைகளை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

37. ஆனால் அவர்களுக்கோ அது தெரியாது, பாருங்கள், அவர்கள் போகிற சபைகள் நவ நாகரீக சபைகளாகும். அவர்கள் நவீன நடை, உடை, பாவனைகளைக் கொண்டுள்ளவர்கள். அவர்கள் – அவர்கள் வெறுமனே இந்நாளுக்காக ஜீவிக்கிறவர்கள், மிகவும் பிரபலமானவர்கள். ஓ, என்னே! என்ன...

அவர்களுக்கு ஒழுக்கம் (ஒழுக்கக்கேடான காரியங்கள்) நல்லொழுக்கமாக ஆகிவிட்டன. புரிகிறதா? எனவே அவர்கள், என்ன... ஒருசமயம் நான் கூறினபடி, சமீபத்தில், இங்கே சோதோம் மற்றும் கொமோரா வைக் குறித்த ஒரு படத்தில், அசுத்த ஆவியினால் பீடிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்திரீ லோத்தை நோக்கி, “நீ ஒழுக்கக்கேடு என்று அழைப்பதை, நான் நல்லொழுக்கம் என்று அழைக்கிறேன்” என்று கூறினதைக் கண்டேன்.

38. இயேசு, “நோவாவின் காலத்தில் எப்படி நடந்ததோ, அப்படியே மனுஷ குமாரன் வரும் காலத்திலும் நடக்கும்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 24:37, லூக்கா 17:26). எனவே நாம் மீண்டுமாக அதே நிலைக்கு திரும்பி வருகிறோம்.

39. நாம் ஒரு சில நிமிடங்களாக வாசித்துக் கொண்டிருந்த இந்த மனிதனைப் பார்ப்போம். அவன் சிறு வாலிப பிள்ளைகளாகிய உங்களைப் போல, ஒரு நல்ல வீட்டில் பிறந்திருப்பான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவன் நல்ல பெற்றோர்களால் வளர்க்கப்பட்டான். ஏனென்றால், இயேசு

தேவனுடைய கட்டளைளை அவனுக்குக் கொடுத்த போது, அது அதை நிரூபித்தது. அவன், “நான் இவைகளை என் சிறு வயது முதற்கொண்டு கைக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்றான் (மத்தேயு 19:20, மாற்கு 10:20, லூக்கா 18:21). அவன் அதைக் கைக்கொண்டிருந்தான், கைக்கொண்டு வந்திருந்தான் என்பதை அது காண்பிக்கிறது. அவன் சரியான விதமாக வளர்க்கப்பட்டிருந்தான். அவன் வெறுமனே ஒரு சந்தர்ப்பவாதி (snatch-out) அல்ல. உங்களுக்குத் தெரியும், அவன் – அவன் சிறு வாலிப பிள்ளைகளாகிய உங்கள் எல்லாரையும் போன்று எது சரியென்று அறியும்படியாக வளர்க்கப்பட்ட ஒருவனாயிருந்தான். அவன் அநேகமாக தேவனுக்கு பயந்த ஒரு தாய்தகப்பனால் வளர்க்கப்பட்டிருந்தான், அவன் ஒரு சிறு பிள்ளையாக இருக்கும் போதே அவனுக்குச் சரியாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தது. நல்லது, அது நல்லது தான்.

40. ஒருக்கால், அவன் ஒரு சிறு குழந்தையாக இருக்கும் போதே, அவன் ஏதோ வொரு நாளில் மகத்தான ஒரு மனிதனா

யிருப்பான் என்று அவனைக் குறித்து அவனுடைய தாயார் பெரிய குறிக்கோள்களைக் கொண்டிருக்கலாம். அவனுடைய தகப்பனார் தம்மால் கூடுமான ஒரு கல்வியை அவனுக்குக் கொடுக்கும்படி அவனைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்காக செல்வத்தையும் பணத்தையும் செலவழித்திருந்தார். அவன் ஒரு நல்ல படிப்போடு வெளியே வந்து, உலகத்திலுள்ள ஏதோவொன்றாக இருக்க முடிந்தது. இந்த தாய் தகப்பனின் உத்தமத்தைக் கொண்டு, இந்த சிறு பிள்ளைக்கு கல்வி கற்பிக்கப் பட்டது, ஒருக்கால் அவன் நீங்கள் இருப்பது போன்ற பட்டமளிக்கும் நேரத்திற்கு வந்திருப்பான், பாருங்கள், அவன் பள்ளிகளில் படித்து, கல்வி பயிலும் நேரத்தை அவன் கொண்டிருந்தான். அந்தத் தாய் தகப்பனின் ஜீவியத்திலே பெருமையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் அவன் ஒருக்கால் இருந்திருப்பான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. உங்களுக்கு இருக்கும் வாகனங்களைப் (கார் களைப்) போன்று, அந்த நாட்களில், அவனுக்கு அருமையான குதிரைகள் இருந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நீங்கள் எல்லாரும் பெற்றிருக்

கிறதைப் போன்று ஒரு நல்ல தகப்பனையும் தாயையும் அவன் பெற்றிருந்தான், அது அதைக் காண்பிக்கிறது, உங்களுக்கு இருக்கிற நல்ல வஸ்திரங்கள், மற்றும் உங்களுக்கு இருக்கிற ஒரு காரைப் போன்று அவனுக்கு இருந்தது... நீங்கள் இன்று வாழ்க்கையை அனுபவிக்கும்படி உங்களுக்கு இருக்கிற ஏதோவொன்றைப் போலவே அவனும் வாழ்க்கையை அனுபவித்தான்.

41. அந்தத் தகப்பனாரும் தாயாரும்... தங்களுடைய மகன் ஒரு சாதாரண மனிதனாக மாறி விடக்கூடாதென்றும், அவன் ஒரு அசாதாரண மனிதனாயிருக்க வேண்டும் என்றும் இடைவிடாமல் தொடர்ந்து ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தனர். எல்லா பெற்றோருமே அதை விரும்புவார்கள். இயேசு, “உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக” என்ற அந்த கற்பனையை குறிப்பிடுவதை நீங்கள் கேட்டீர்களா, அதன்பிறகு அதை நிறுத்தி விட்டாரா? பாருங்கள்? அது தான் எந்த பெற்றோர்களின் இலட்சியமாகவும் இருக்கும், தங்களால் கூடுமான சிறந்ததை தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்குச் செய்ய

வும், அவர்களை கல்வி கற்க செய்யவும், ஒருக்கால் தங்களால் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாத காரியங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவும் எந்த பெற்றோர்களும் பேராவல் கொள்கின்றனர். என்னுடைய பிள்ளைகளைக் குறித்தும் நான் அந்தவித மாகத்தான் உணருகிறேன்.

42. இப்பொழுது, பள்ளிகளுக்குப் போவதைக் குறித்து நான் சில சமயம் எண்ணுவதுண்டு; இந்த எல்லா காரியங்களும் நடந்து கொண்டிருக்கும் இடமாகிய இந்த உயர்நிலைப்பள்ளிகள் மற்றும் காரியங்களுக்குள் பெக்கியையும், சாராவையும், ஜோசப்பையும் அனுப்புவதைக் குறித்து எண்ணிப்பார்க்கிறேன்? நான் அவர்களை அழைத்து வந்து, அந்த மலைப்பாங்கான இடங்களுக்குள் கூட்டிச் சென்று, இந்தியர்கள் ஜீவிப்பது போன்று அங்கே அவர்களை வளர்க்கலாமே என்று எண்ணினேன்.

43. ஆனால் இங்கே தான் அது உள்ளது. அந்த சிறு பிள்ளையினிடத்தில் இருக்கிற காரியமானது வெளியே வரப்போகிறது. அது எங்கிருந்தாலும் காரியமில்லை, அது பெற்

றிருக்கும் காரியமானது வெளியே வரத்தான் போகிறது. அங்கே உள்ளே பொல்லாத காரியம் இருக்குமானால், அது இந்தியர்களின் முகாமிலும் வெளியில் வந்து விடும். அங்கே உள்ளே நற்காரியம் இருக்குமானால், அதுவும் எந்த தங்கும் இடத்திலும் வெளியில் வரும். புரிகிறதா? அது அந்த பிள்ளைக்குள் என்ன இருக்கிறது என்பதாயுள்ளது, அது அந்தப் பிள்ளை எதனால் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதாயுள்ளது, அது உனக்குள் என்ன இருக்கிறது என்பதாயுள்ளது. அநேகமாக நீங்கள் இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறீர்களோ, அதுதான் உங்களுடைய மீதமுள்ள ஜீவியத்திலும் இருக்கும். நீங்கள் ஒரு திருப்பு முனையில் இருக்கிறீர்கள்.

44. என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இயேசு கிறிஸ்துவில் 86 சதவீத மனமாற்றங்கள் 21 வயதிற்கு முன்னர் ஏற்படும் மனமாற்றங்கள் தான். கிறிஸ்துவிடம் வருகிற 86 சதவீதம் பேர்கள், 21 வயதிற்கு முன்னரே வருபவர்கள் தான். நீங்கள், அந்த வயதை நீங்கள் கடந்த பிறகு, நீங்கள் அதிகமாக குறிப்பிட்ட வடிவில் உருவாகி (molded)

விடுகிறீர்கள் அல்லது உங்கள் வழிகளில் இறுகிப் பொருத்தப்பட்டு விடுகிறீர்கள். ஓ, அது சம்பவிக்கக் கூடிய காரியம் தான், நிச்சயமாக. அவர்கள் எழுபது, எண்பது வயதுகளிலும் கிறிஸ்துவிடம் வருகிறார்கள், ஆனால் அது மிகவும் அரிதான காரியமாக உள்ளது. பாருங்கள்?

45. நீங்கள் வாலிப பிள்ளைகளாக இருக்கும் போதே உங்களை நீங்களே உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள் என்றும், உங்களுடைய ஜீவியத்தில் என்ன சாதிக்க முயற்சிக்கிறீர்கள் என்றும் உங்களுடைய குறிக்கோள்களை அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அதைக் குறித்து சிந்தியுங்கள். நீங்கள் சிந்திக்கும் போது, நிச்சயமாகவே, உங்களுடைய சிந்தையானது – அது உங்கள் சிந்தைக்குள் அறியப்படாத ஏதோவொன்றால் கொண்டு வரப்படுகிறது – அதுவே உங்கள் சிந்தையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. அதன்பிறகு அது உங்கள் சிந்தைக்குள் உண்டாகும் போது, பின்பு அதை நீங்கள் பேசுகிறீர்கள், அதைத்தான் நீங்கள் செய்யப் போகிறீர்கள். அதன்பிறகு

உங்கள் குறிக்கோள்களானது அதற்கு உங்களை நடத்துகிறது.

46. எனவே, அந்த தகப்பனும் தாயும் கூட இந்த வாலிபனைக் குறித்து எதிர்பார்ப்போடு இருந்தார்கள், அவனுடைய குறிக்கோள்களானது பெரியதும், அதை சாதிக்கும் படியாக போதுமான பணத்தை பெறுவதுமாக இருந்தது. அதன்பிறகு, இந்த - இந்த வாலிபன் தக்கதருணத்தைப் பெறும்படியாக ஜெபித்திருப்பான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நீங்கள் பாருங்கள், அவர்கள் - அவர்கள் தங்களால் கூடுமான எல்லாவற்றையும் செய்திருந்தனர். அவர்களுக்கு அருமையான குதிரைகள் இருந்திருக்கலாம், மேலும் - மேலும் அவன் ஒருக்கால் பெண்களுக்கு மத்தியில் மிகவும் பிரபலமானவனாயிருந்திருக்கலாம்.

47. மனிதனை எது தொடருகிறதோ, அதுவே ஸ்திரீகளையும் தொடருகிறது, இதற்கு நேர்மாறாகவும் அவ்விதமே உள்ளது, பாருங்கள், ஏனென்றால் நாம் மனிதர்களுடைய ஜீவியத்தைக் குறித்தும், ஆத்துமாக்கள்

களைக் குறித்தும், மனிதர் ஸ்திரீகள் இரு வரைக் குறித்துமே பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

48. மேலும் அதன்பிறகு, அந்த வாலிபன் பெற்றிருந்த இந்த எல்லா நல்வாய்ப்புகளுக்கும் பிற்பாடு, பாருங்கள், அவன், “சொகுசான வீதி” என்று நாம் அழைக்கிற, ஓரிடத்தில் இருந்தான், அங்கே அதிகமாக எதைக் குறித்தும் அவன் கவலைப்பட வேண்டியதாயிருக்கவில்லை. அவனுடைய பெற்றோர்களிடம் பணமிருந்தது. அவனிடம் இருந்தது... அவன் மிகவும்... அவன் ஒரு தலைவனாக (ruler) ஆனான். அவன் வாலிப, பணக்கார வாலிப தலைவனாயிருந்தான் என்று வேதாகமம் அதை இங்கே குறிப்பிடுகிறது... மேலும் நாம் பார்க்கிறோம்... அவன் ஒருக்கால் வாலிப வயதைக் கொண்டிருக்கலாம், அவன் டீன்ஏஜ் வாலிபனாகவும், அப்போது தான் பள்ளிப் படிப்பை விட்டு வெளியே வந்தவனாகவும், அப்போது தான் பட்டம் பெற்றவனாகவும், ஒருக்கால், சில வாரங்களுக்கு முன்போ அல்லது ஏதோவொன்றாக இருந்திருக்கலாம்,

அவன்... ஆனான். அவன் ஒரு தலைவனாக இருந்தான், அவன் இருதயம் வாஞ்சித்த யாவுமே அவனிடம் இருந்தது.

49. அந்த வாலிப பையன் நவீன ரிக்கியாக இருக்கவில்லை. அவன் ஒரு அருமையான பையனாயிருந்தான். லூக்கா அதைக் குறித்து எழுதும் போது, அல்லது மாற்கு அதைக் குறித்து எழுதும் போது, அது மாற்கு தான் என்று நம்புகிறேன், இயேசு அவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்த காரணத்தால், அவனை நோக்கிப் பார்த்து பெருமூச்சு விட்டார் (sighed) என்று எழுதப்பட்டுள்ளது என்று நம்புகிறேன். பாருங்கள்? அந்த வாலிபனைக் குறித்து ஏதோவொன்றிருந்தது. அந்த வாலிபனிடம் ஒரு அருமையான நற்பண்பு இணைந்திருந்தது. அவன் எங்கிருந்து வந்திருக்கிறான்? தேவனுடைய கற்பனைகளை அவனுக்குப் போதித்து, அவன் அவைகளை கைக்கொள்கிறானா என்று பார்க்கிற ஒரு அருமையான குடும்பத்திலிருந்து அவன் வந்திருந்தான். அவன் சிறு வயது முதற்கொண்டே கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு வந்திருந்தான்.

50. அந்த வாலிபனுக்கு ஒரு குறிக்கோள் இருந்தது; அவன் நித்திய ஜீவனை விரும்பினான். அவன், “நல்ல போதகரே, நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளும்படி நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டான் (மத்தேயு 19:16, மாற்கு 10:17, லூக்கா 18:18).

51. பாருங்கள், இந்த உலகத்தில் நீங்கள் பெற்றிருக்கிற எல்லாமே இருப்பினும், உங்களுக்குள்ளிருக்கிற ஆத்துமா நீங்கள் பெற்றிராத, உங்களுக்கு அவசியமான ஏதோ வொன்றுள்ளது என்று உங்களிடம் கூறுகிறது. வெறுமனே செல்வத்தின் மூலம்... அல்லது செல்வம் எப்போதும் இருக்காது. அது அழகாகவும், பிரபலமாகவும் இருக்கிற ஏதோ வொரு சிறு பெண்ணாக இருக்கலாம், அவள் அழகாயிருப்பதாக எண்ணிக்கொள்ளுகிற அழகை அவள் பெற்றிருக்கலாம். அவள் ஒருக்கால் பள்ளியிலேயே மிகவும் பிரபலமானவளாக இருக்கலாம். ஒருக்கால் தான் விரும்புகிற எந்த சிறு பெண்ணையும் அடையக்கூடிய பையனாக அது இருக்கலாம். அவன் ஒருவிதமாக பாதுக்காப்பாக இருப்பதாக உணரலாம். அது பாதுகாப்பல்ல. அது

வயல் நிலத்திலுள்ள பூவைப்போல வாடி வதங்கிப் போய் விடும். பாருங்கள்? அது போய்விடும். அது அதிக காலம் நீடிக்காது. சூரியனானது வெறுமனே ஒருசில தடவைகள் சுற்றிவரும் போதே, அது வாடி வதங்கிப் போய்விடும், அதன்பிறகு, நித்தியமாக ஜீவிக்க வேண்டிய ஒரு ஆத்துமா உங்களிடம் உள்ளது.

52. இந்த வாலிப பையனிடம் ஒரு அருமையான நற்பண்பு இருந்திருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவன் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு தன்னையே ஒப்புக்கொடுத்தான் என்பதை அவன் தன்னுடைய முழங்காலில் விழுந்து பணிந்து கொண்டான் என்பதிலிருந்து அறிகிறோம். அவன், “நல்ல போதகரே, நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ள நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டான்.

53. அவர், “தேவன் ஒருவர் மாத்திரமே நல்லவர் என்று நீ அறிந்திருக்கும் போது, நீ என்னை நல்லவன் என்று சொல்வானேன்?” என்றார். பாருங்கள்? அந்த வாலிபன் இதில் எதை வெளிப்படுத்தினான். அவரே தேவனா

யிருந்தார் என்பதை வெளிப்படுத்தினான். புரிகிறதா? அவர், “நீ கற்பனைகளை அறிந்திருக்கிறாயே. அவைகளைக் கைக்கொள்” என்றார்.

அவன், “போதகரே, எந்த கற்பனைகளை?” என்று கேட்டான்.

54. அவர், “உன் தகப்பனையும் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக’ என்ற கற்பனையையும், மற்ற கற்பனைகளையும்” என்றார்.

55. அவன், “இவைகளையெல்லாம் என் சிறு வயதுமுதல் கைக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் இதை செய்திருக்கிறேன் என்பதைப் பாரும்” என்றான்.

56. அவர், “இன்னும் உன்னிடத்தில் ஒரு குறைவுண்டு. நீ போய், உனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் விற்று, தரித்திரருக்குக் கொடுத்து விட்டு, என்னைப் பின்பற்றி வா” என்றார்.

57. என்னவொரு தருணம்! பேதுரு, யாக்கோபு, அல்லது யோவானோடு அவனும் கூட அவர்களில் ஒருவனாக இருக்க முடியும். பாருங்கள், அந்த வாலிபனுக்கு பயிற்சி

கொடுக்கப்பட்டு சரியான விதமாக வளர்க்கப் பட்டிருந்தான், அவனை உபயோகப்படுத்து வதற்காக அவன் தன்னை கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புக் கொடுத்திருந்தான். அவன் தனக்குள் கொண்டிருந்த உள்ளார்ந்த ஆற்றல்கள் யாவற் றையும் உபயோகப்படுத்துவதற்கு, அநேகமாக (தன்னுடைய) பள்ளிப் படிப்பைக் கொண் டும், வாலிப வயதைக் கொண்டும், ஐசுவரி யத்தைக் கொண்டும், செல்வாக்கைக் கொண் டும் அவனால் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கம் பண்ண முடியும், இருப்பினும் அவன் அதைப் புறக்கணித்து விட்டான். அந்த வாலிப பையனுக்கு நேர்ந்த காரியம் என்னவொரு – என்னவொரு கசப்பான (rashal) காரியமாக உள்ளது! பாருங்கள்?

58. “எனனைப் பின்பற்றிவா.” இப்பொழுது, பாருங்கள், அவன் யாரோ ஒருவரைப் பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது. இப்பொழுது, அவன் சேர்ந்திருந்த அந்த ஜனங்களுடைய செல்வாக்கையோ, ஏதோவொரு வாலிப பெண்ணின் செல்வாக்கையோ, அவன் சேர்ந்திருந்த ஒரு கூட்டம் பையன்களுடைய ஏதோவொரு செல்வாக்கையோ, பள்ளியில்

இருந்த அவனுடைய சக மாணவர்களையோ, அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவையோ பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது. அவனுக்கு எல்லா நற் குணங்களும் இருந்த போதிலும் அவனிடம் நித்திய ஜீவன் இல்லை என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான்.

பிள்ளைகளே, நீங்கள் அதைக் குறித்துத் தான் சிந்திக்க வேண்டும். பாருங்கள்?

59. இப்பொழுது, இன்றிரவு அந்த வாலிபனைக் நோக்கிப் பாருங்கள், அவனால் என்னவாக இருக்க முடிந்தது, அவன் என்னவாக இருக்கிறான், இன்றிரவு அவன் என்னவாக இருக்கிறான் என்பதைப் பாருங்கள். அவன் எங்கோ ஓரிடத்தில் இருக்கிறான். அவன் ஒரு மனிதனாக இருந்தான். அவன் எங்கோ ஓரிடத்தில் இருக்கிறான். அவன் நியாயத்தீர்ப்புக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அந்த நாளில் நியாயத்தீர்ப்பை முக முகமாய் எதிர்கொள்ளும்படி காத்துக் கொண்டிருக்கிறான், அவன் புறக்கணித்த அதே நல்ல தருணம் வாலிப பிள்ளைகளாகிய உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஏறக்குறைய அதே சூழ்நிலையில் அதே வாய்ப்பு

கொடுக்கப்படுகிறது; நீங்கள் அருமையான வாலிப பிள்ளைகள், நற்பண்புகள் உள்ளவர்கள், உங்களுக்கு அருமையான தகப்பன் மார்களும் தாய்மார்களும் உண்டு, நீங்கள் விரும்பினாலொழிய வேலை செய்ய வேண்டியது கூட இல்லை. பாருங்கள்?

60. ஆனால் அதனோடு கடந்து செல்லுகிற வேறு ஏதோவொன்றுள்ளது. ஏதோவொன்று அதனோடு கூட போகிறது. இன்றிரவு, அந்த வார்த்தையானது ஒருபோதும் மரித்துப் போகவில்லை. “என்னைப் பின்பற்றி வா” என்ற வார்த்தையானது இன்னுமாக ஒவ்வொரு வாலிபனுக்கும், ஒவ்வொரு வாலிப பெண்ணுக்கும் ஒரு சவாலாக இருக்கிறது. பாருங்கள்?

61. வார்த்தைகள் மரிப்பதில்லை. நீங்கள் எப்பொழுதாவது எதையாவது பேசினால், சற்று ஞாபகம் கொள்ளுங்கள், அது உங்கள் காரினுள் வைத்து இரகசியமாக பேசினாலும், அது பிரசங்க பீடத்தில் பேசப்பட்டாலும், உங்கள் ஆண்நண்பருடனோ, அல்லது பெண் சிநேகிதியோடே தெருக்கோடியில் பேசப்பட்டாலும், அது எங்கு பேசப்பட்டாலும், அது

ஒருபோதும் மரித்துப் போவதில்லை. அது – அது என்றென்றுமாக ஜீவித்தாக வேண்டும்.

62. நான் அந்த சிறு பெண்ணைக் கண்டபோது, நான்... அன்றொரு இரவு தரிசனத்தில், அந்த அழகான வாலிப பெண்ணாகிய ஹாலிவுட் நடிகையைக் கண்டேன், அவள் மரித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன், உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படியாக (ஏதோவொன்றை) அடைய முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தாள். அவள் மாரடைப்பினால் மரித்துப் போனாள், அவள் தான் செல்வி மன்றோ (Miss Monroe). அது இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த காரியமாகும், அவள் மரித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். இரண்டு நாட்கள் கழித்து அவள் மரித்துப் போனாள்.

63. பிறகு, அன்றொரு இரவில், அந்த பெண்ணின் சத்தத்தை நான் கேட்டேன். எப்படி? சிறு பிள்ளைகள் என்னிடம், “அப்பா, நீங்கள் திரும்பி வராத நதிக்கு (River Of No Return) எல்லா நேரமும் போகிறீர்களே. இவ்விதமாக அவர்கள் இன்றிரவு

அதன் பேரில் ஒரு படக்காட்சியைப் போடு கிறார்கள்” என்று கூறிக் கொண்டிருந்தனர். அது ஒரு குறிப்பிட்ட இரவில் இருக்கும் என்று அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள், ஒரு வாரம் அல்லது இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு ஒரு சமயத்தில். நான், “நல்லது, நான் அதைக் காண விரும்புகிறேன், ஏனென்றால் நான் அந்த நதியில் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை இருந்திருக்கிறேன்; ஏறக்குறைய ஐந்து தடவைகள் என்று நினைக்கிறேன்” என்று எண்ணினேன். நல்லது, நான் – நான் அதைக் காண விரும்பினேன்.

64. செல்வி மர்லின் மன்றோ அதில் நடித்திருந்தாள். நல்லது, அது தரிசனத்தில் நான் கண்ட பெண் தான். அவள் அங்கே அந்தப் படத்தில் இருந்தாள், மேலும் அந்த நடிப்புகள், திரும்பி வராத நதியில் அவள் நடித்திருந்த அதே நடிப்பு, அநேகமாக 15 வருடங்களுக்கு முன்பு, அவள் அந்தப் படத்தில் நடித்திருந்தாள். அது ஒரு பழைய படமாயிருந்தது, ஒருக்கால் 20 வருடங்களுக்கு முன்புள்ளதாக இருக்கலாம். அவள் மரித்து இரண்டு வருடங்களாகிறது. அவளுடைய

ஒவ்வொரு நடிப்பும், ஒவ்வொரு வார்த்தையுமீ மீண்டும் ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. புரிகிறதா? அது மீண்டும் ஜீவிக்கும் அளவுக்கு, அது இன்னுமாக காந்த ஒலிநாடாவில் கிரகித்துக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

65. அது மட்டுமல்ல, ஆனால் நாம் கூறுகிற யாவுமே ஜீவிக்கிறது. நாம் பேசுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மரிக்க முடியாது. இப்பொழுது, இந்த அறையினூடாக வார்த்தைகளும், ஜனங்களின் வடிவங்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. தொலைக்காட்சி அதைக் கிரகித்துக் கொள்கிறது. நீங்கள் சரியாக இங்கே பேசிவிட்டு, அதே வினாடியில் உலகத்தைச் சுற்றிலும் உங்கள் சத்தத்தை அவர்களால் கேட்க முடியும். நீங்கள் அதை இந்த அறைக்குள் கூட கேட்பதற்கு முன்பே, அது மின்னணு முறையினால் உலகத்தைச் சுற்றிலும் போகிறது.

66. மேலும் தேவனுடைய மகத்தான திரையானது அதை கிரகித்துக் கொள்கிறது. நீங்கள் அசைகிற ஒவ்வொரு அசைவும், நீங்கள் செய்கிற ஒவ்வொரு செயலும், நீங்கள் அதை நியாயத்தீர்ப்பில் சந்தித்தாக வேண்டும்.

புரிகிறதா? எனவே, வாலிப பிள்ளையே, அதை நிறுத்துவதற்கு இது ஒரு நல்ல காரியமாகும், இந்தக் காரியங்களைக் குறித்து சிந்தித்துப் பாருங்கள், பாருங்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் அதை மீண்டும் சந்திக்கப் போகிறீர்கள். புரிகிறதா?

67. நாம் இந்த வாலிபனைக் குறித்தும், அவன் பெற்றிருந்த வாய்ப்புகளைக் குறித்தும் ஆராய்ந்து பார்ப்போம், அவனுடைய ஸ்தானத்தில் உங்களை நீங்களே பொருத்திப் பாருங்கள். பெக்கியைப் போலவும், மர்லினைப் போலவும் இருக்கிற ஒரு சிறு பெண்ணே, அவனுடைய ஸ்தானத்தில் நீ நின்று கொண்டிருந்தது போலவே, அதேவிதமாக, இன்னும் ஜீவிக்கிற அந்த சத்தத்தை உன்னால் கேட்க முடிந்தது.

68. அது இன்னும் ஜீவிக்கிறது. அது இன்னும் அசைந்து கொண்டிருக்கிறது. விஞ்ஞானமானது, “இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு அவர் பேசின அவருடைய சரியான சத்தத்தை இப்பொழுதிலிருந்து இருபது வருடங்களில் அவர்களால் கிரகித்துக் கொள்ள முடியும்” என்று கூறுகிறது. அது இன்னும்

ஜீவிக்கிறது. கடலில் போடப்பட்ட ஒரு கூழாங்கல்லைப் போன்று, அந்த அலையானது ஒருபோதும் நிற்பதேயில்லை. அது ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் பிரயாணம் செய்து, கரையை அடைந்து, மீண்டும் திரும்பி வருகிறது.

69. அதுபோலவே ஒரு சத்தமானது ஒருமுறை காற்றில் பேசப்படும்போது, அது ஒருபோதும் மரித்துப் போவதில்லை. நியாயத்தீர்ப்பில் உங்களால் எதையும் கூற முடியாது. அது சரியாக அங்கே இருக்கிறது. “என்னைப் பின்பற்றிவா” என்று அந்த வாலிபனை அழைத்த இயேசு கிறிஸ்துவின் சத்தமானது அந்த திரையில் காட்டப்படும், அவன் அதைப் புறக்கணித்தது துக்கரமானது, ஏனென்றால் அவன் அந்த மகத்தான உரிமையைக் கொண்டிருந்தான். பாருங்கள்? நாம்... எப்போதுமே அது பணமாக இருக்க வேண்டியதில்லை. அது வேறு காரியங்களாகவும் இருக்கலாம். பாருங்கள்? நாம் அந்த அழைப்புக்குச் செய்வதைக் காட்டிலும், நாம் மிக அதிகமாக நேசித்து, வைத்திருக்கிற எதுவுமே நமக்கு ஒரு பணத்தைப் போன்றே

ஆகிவிடுகிறது, பாருங்கள். அது நம்மைக் கெடுக்கும் ஏதோவொன்றாக ஆகிவிடுகிறது.

70. இப்பொழுது நாம் சிறிது அவனைப் பின்தொடர்ந்து போவோம். அவன் அதைப் புறக்கணித்த போது, என்ன சம்பவித்தது? அந்த கிறிஸ்துவின் சத்தத்திற்கு அவன் செவி கொடுக்கவில்லை. அவன் தன்னுடைய நண்பர்களோடு போய் விட்டான்.

71. வாலிப பிள்ளைகளே, நீங்கள் எல்லாரும் அருமையான பிள்ளைகள், நீங்கள் நண்பர்களோடு சேர்ந்து கொள்ள வேண்டியது தான், ஆனால் நீங்கள் கொண்டிருக்கும் நண்பர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள். அந்த நண்பன் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தால், அந்த நண்பனோடு செல்லுங்கள். நீங்களும் கூட கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுங்கள். ஆனால் அவன் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றாதவனாகில், அவனோடு சேர்ந்து கொள்ள வேண்டாம்.

72. நாம் அவனைக் கவனிப்போம். அவன் அநேகமாக அவனுடைய நண்பர்களைப் பின்பற்றிப் போனான் என்பதை நாம்

கண்டுகொள்கிறோம். அவன் ஒரு மகத்தான தலைவனாக ஆனான். அப்போது அவன் ஒரு மகத்தான தலைவனாயிருந்தான். அதன் பிறகு, அவன் – அவன் – அவன் தன்னுடைய பொருட்களை வைப்பதற்காக கூடுதலான களஞ்சியங்களைக் கட்ட வேண்டியிருந்த அளவுக்கு அவன் மிகவும் செழிப்படைந்தான் என்பதை நாம் காண்கிறோம். (லூக்கா 12:16-19) பிறகு அவன் தனக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டான், அவனுக்கு வயது சென்ற பிறகு, வாலிப வயதின் கவலைகளும் காரியங்களும் கடந்து போய் விட்டன, எல்லாவற்றையும் அவன் செய்து விட்டான், ஒருக்கால் மகிழ்ச்சியாக பொழுதைப் போக்கியிருப்பான்.

73. என்னைப் போன்றோ, என்னுடைய மனைவியைப் போன்றோ, உங்கள் தாய் மார்கள் மற்றும் தகப்பனைப் போன்றோ இருக்கும் ஒரு வயதான மனிதனுக்கோ அல்லது ஒரு வயதான பெண்மணிக்கு தாங்கள் சிந்திக்கக் கூடிய எதுவும் கடினமாக இருப்பதில்லை. வாலிப பையன்கள் மற்றும் வாலிப பெண்களாகிய உங்களைப் போன்று

அவர்கள் வெளியே சென்று தெருக்களில்
மேலும் கீழும் ஓட விரும்புவதில்லை,
அதைச் செய்ய அவர்களால் முடியாது
என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். உங்களுடைய
மனைவி அல்லது உங்களுடைய கணவன்
யாராக இருக்கப் போகிறார்கள் என்று
(பார்ப்பதற்காக) வாலிப பையன் கள் மற்றும்
பெண்களுடனான சந்திப்புகள், அல்லது,
பாருங்கள், அவர்கள் தங்கள் சிந்தையில்
அதைக் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர்களுக்கு,
அவர்களுக்கு பிள்ளைகள் உண்டு, அவர்கள்
அதிலேயே ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். நாளை,
நாளைய தினம் ஒன்று இருக்குமானால்,
நீங்கள் எல்லாரும் அப்படியே இருக்கப்
போகிறீர்கள். புரிகிறதா?

74. மேலும் இந்த வாலிபனைப் பாருங்
கள், அதன்பிறகு, ஒருக்கால்... அவன் ஒருக்
கால் விவாகம் கூட பண்ணியிருக்க மாட்
டான். ஆனபோதிலும், அவன் ஒரு மகத்தான
தலைவனாயிருந்தான். மேலும் அவன்...
மேல் உட்கார்ந்திருந்தான்.

75. இன்றும் எருசலேமில் இன்னும் கூட
அவர்கள் வீட்டின் மேலிருந்து (housetop)

புசிக்கிறார்கள், இந்நாளிலும் சாயங்கால நேரத்தில் வெளியில் குளிர்ச்சியாயிருக்கும் போது, அவ்வாறு செய்கிறார்கள்.

மேலும் அவனோடு வேறொரு கதாபாத்திரம் நம் மனக்கண் முன்பாக கொண்டு வரப்படுகிறதைக் காண்கிறோம்: அவன்தான் ஒரு பிச்சைக்காரன். (லூக்கா 16: 19-31)

76. அடுத்திருப்பவனைக் கனம்பண்ண வேண்டுமென்று (கற்பிக்கப்பட்டு) அவன் வளர்க்கப்பட்டிருந்தான், பிறர் உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்றிருப்பதை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். பாருங்கள், கிறிஸ்துவின் அந்த அழைப்பை அவன் புறக் கணித்ததன் மூலமாக, இறுதியில்... அதைப் போன்று காணப்பட்ட அவ்விதமான ஒரு வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டிருந்த ஒரு வாலிபனுடைய, பிறரைக் கனம் பண்ணுகிற குணமானது அவனை விட்டு ஒருபோதும் அகன்று போயிருக்காது. ஆனால் அது அவனை விட்டுப் போய் விட்டது. அது போய் விட்டது.

77. லாசரு என்ற பெயருடைய ஒரு மனிதன் வாசலருகே படுத்திருந்து, அவனிடம் உணவுக்காகப் பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்தான், (ஆனால்) அதனால் பயனில்லாமல் போயிற்று. பெருக்கி போடப்பட்ட துணிக்கைகளை அவன் புசித்துக் கொண்டிருந்தான், அது அந்தப் பிச்சைக்காரனுக்குப் போடப்படுவதல்ல, ஆனால் நாய்களுக்கு போடப்படுவதைத் தான் அவன் புசித்தான். அவன் பருக்கள் நிறைந்தவனாய் இருந்தான். ஆனால் அந்த மனிதனோ (ஐசுவரியவான்) சமுதாயத்தில் மிகவும் மெருகேற்றப்பட்டுப் பளபளப்பாயிருந்தான், ஆகையால் அவனுக்கு அதற்கு மேலும் எந்த பரிதாபமும் இல்லாதிருந்தது. அவன் உணர்வற்று விறைத்துப் போனவனாயிருந்தான், ஏனென்றால் கிறிஸ்து கொடுத்த அந்த உரிமை சலுகையை அவன் புறக்கணித்திருந்தான்.

78. ஒருக்கால் ஒரு சாயங்கால நேரத்தில், அருமையான ஓயின் மதுபானங்களோடு தன்னுடைய மது விருந்தை (toast) அனுபவித்துக் கொண்டிருந்திருப்பான், விலையுயர்ந்த அணிகலன்களை அணிந்திருந்த

அழகான பெண்களும், அதைப் போன்ற காரியங்களும் அவனைச் சூழ இருந்தனர், அவனுடைய இருதயம் வாஞ்சித்த எல்லா வற்றைக் கொண்டும் மதுவிருந்து நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த பிச்சைக்காரனோ வாச லருகே படுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

79. அடுத்த நாள் காலையில், விடியற் காலம் வருவதற்கு முன்பே, அவன் நரகத்தில் இருந்தான், லாசரு வந்து தன்னுடைய நாவில் தண்ணீர் தர வேண்டும் என்று கதறி சத்த மிட்டுக் கொண்டிருந்தான். காட்சியோ மாறி விட்டது.

80. அவன், “தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே” என்று கூறுவதைக் கவனியுங்கள், இப்பொழுது, ஆபிரகாம் யூதர்களின் தகப்பன் என்பது அவனுக்கு அப்பொழுதும் ஞாபகம் இருந்தது. அவன், “தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, அந்த பிச்சைக்காரனாகிய லாசருவின் விரல்களில் கொஞ்சம் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து, என் நாவில் வைக்கும்படி அவனை அனுப்பும். இந்த அக்கினி ஜுவாலை வேதனையா யுள்ளது” என்றான்.

81. மேலும் அவன் கூறினான்... ஆபிரகாமோ, “இது, என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது” என்று அநேக வார்த்தைகளில் கூறினான். “இவை எல்லாவற்றையும் தவிர, உன்னுடைய ஜீவியத்தில் உனக்கு தருணமிருந்தது என்பதை பார்.”

82. அவனுக்கு எப்போது அந்தத் தருணம் இருந்தது? இயேசு, “என்னைப் பின்பற்றிவா” என்று கூறினபோது. ஆனால் அவன் அதைப் புறக்கணித்து விட்டான். அவன் பணம் சம்பாதிக்கக்கூடிய வழியில் போய் விட்டான். அது சரிதான், பணம் சம்பாதிப்பதில் தவறொன்றுமில்லை, ஆனால் நீங்கள் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே இயேசுவைப் பின்பற்றுங்கள். புரிகிறதா? அவனோ ஜனக்கூட்டத்தினரோடு வேறொரு வழியில் போய் விட்டான்.

83. அவன் கூறினான், ஆபிரகாம், “அதுவுமல்லாமல், எந்த மனிதனும் ஒருபோதும் கடந்து வரக்கூடாதபடிக்கு உனக்கும் அவனுக்குமிடையே ஒரு பிளப்பு உண்டாக்கப் பட்டிருக்கிறது, எந்த மனிதனும் ஒருபோதும் கடந்து வரவே மாட்டான். அங்கேயிருக்

கிறவர்கள் இங்கே வர முடியாது, இங்கிருக்கிறவர்கள் அங்கேயும் போக முடியாது. அந்த பிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த மனிதனும் கடந்து வந்ததில்லை, அல்லது கடந்து வரப்போவதுமில்லை” என்று கூறினதை நீங்கள் கண்டுகொள்ளுகிறீர்கள்.

84. அதன்பிறகு அவனைக் கவனியுங்கள். அவன் அப்போது ஒரு சுவிசேஷகனாக இருக்க விரும்பினான். அவன் ஒரு வாலிபனாயிருக்கையில், இயேசு தம்மைப் பின்பற்றும்படி அவனுக்கு கொடுத்திருந்த அழைப்பு, ஒரு ஆத்தம ஆதாயம் செய்ய வேண்டும் என்று அவன் கொண்டிருந்த அழைப்பு அவனிடம் மீண்டும் திரும்பியது. அவன் அதை நினைவுகூர்ந்தான், அவனுக்கு ஐந்து சகோதரர்கள் மீண்டும் பூமியில் இருந்தார்கள், அவர்கள் அந்த இடத்தில் போக அவன் விரும்பவில்லை.

85. அவன், “அப்படியானால், என்னுடைய சகோதரர்களும் இந்த வழியில் வரக்கூடாது என்று கூறும்படி லாசருவைத் திரும்ப அனுப்பும்” என்றான். வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், “என்னைப் பின்பற்றிவா” என்ற

அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி.” பாருங்கள்?

ஆனால் ஆபிரகாமோ, “அவர்கள், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்” என்றான்.

86. அவன், “ஆமாம், லாசருவைப் போல மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் உயிர்த்தெழுந்து திரும்பிச் சென்று அவர்களிடம் கூறினால், ஏற்றுக் கொள்வார்கள்” என்றான்.

87. நீங்கள் பாருங்கள், நாம் மரித்த பிறகும், அப்பொழுதும் நீங்கள் சுயநினைவுடையவர்களாய் இருக்கிறீர்கள் என்பதை அது காட்டுகிறது. அவன் அதை நினைவுகூர்ந்தான். ஆபிரகாமோ, “மகனே, உன்னுடைய நாட்களில் நடந்ததை ஞாபகம் கொள்” என்றான். புரிகிறதா? உங்களுக்கு அப்பொழுதும் ஞாபகம் இருக்கும். நீங்கள் உங்கள் நினைவை இழந்து போவதில்லை. உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும்.

88. மனிதன் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஞாபகங்கள் அப்பொழுதும் அதேவிதமாக இருக்கும், “என்னைப் பின்பற்றி வா” என்று

இயேசு கூறினதை அவன் கேட்டிருந்த அத்தருணத்தை அவன் நினைவுகூர்ந்தான். ஆனால் அவனோ தவறான ஆளைப் பின்பற்றிப் போனான், தவறான கூட்டத்தைப் பின்பற்றினான். அவன் தவறான கூட்டத்தில் சேர்ந்து கொண்டு, தவறான இடத்திற்குப் போய், தவறான நித்தியத்தில் முடிந்து போனான்; அந்நாளில் அவன் தேவனிடமிருந்து என்றென்றுமாக நிர்மூலமாக்கப்படுவான்.

89. மேலும் இயேசு குறிப்பிடத்தக்க மகத்தான ஒரு வார்த்தையைக் கூறினார், “மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்து போனாலும், அவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் உண்டு, அவர்கள் அதற்கு செவி கொடுக்காவிட்டால், ஒருவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்து போனாலும் செவி கொடுக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள்” என்றார்.

90. ஏன்? ஏன்? நியாயப்பிரமாணம் அவ்விதமான ஏதோவொன்றைக் கூறினதா? ஆம். “பிறர் உங்களுக்கு எப்படி செய்ய வேண்டும்

என்று விரும்புகிறீர்களோ, அப்படியே நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்.” (லூக்கா 6:31) அவன் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழாக ஜீவித்திருந்தான். ஆனால் அவனோ அந்த பிச்சைக்காரனை வாசலருகே மரித்துப்போக விட்டு விட்டான். பாருங்கள்? அவன் – அவன் தேவனுடைய கற்பனைகளின் கீழாக ஜீவித்திருந்தான், இருப்பினும் அந்த மகத்தான நித்திய ஜீவனைக் காணத் தவறி விட்டான்.

91. வாலிப பிள்ளைகளே, நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் என்னைப் போன்று காணப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் அப்படியே என்னுடைய குமாரரையும் குமாரத்திகளையும் போன்று காணப்படுகிறீர்கள். ஒருவிதத்தில் நீங்கள் அவ்வாறு தான் இருக்கிறீர்கள், பாருங்கள், ஆவிக்குரியபிரகாரமாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அது உண்மை. தேவனாகிய கர்த்தர் உங்கள் ஆத்துமாக்களை என்னுடைய பாதுகாப்பில் வைத்திருக்கிறார், ஏனென்றால் நீங்கள் வந்து எனக்குச் செவிகொடுக்கிறீர்கள். நீங்கள் என்னை நம்புகிறீர்கள். பாருங்கள்? ஒரு விதத்தில், நீங்கள்

என்னுடைய குமாரர்களும் குமாரத்திகளு மாயிருக்கிறீர்கள். அது உண்மை.

92. தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கைக் கொள்ளுதல் என்பது ஒரு மகத்தான காரியம் என்பதை எப்போதுமே நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு நல்ல வீட்டில் வளர்க் கப்படுவது என்பது தேவனிடமிருந்து வருகிற ஒரு சுதந்தரம் (heritage). உங்களுக்கு இருப் பதைப் போன்று நற்பண்புகளுடன் கூடிய அருமையான வாலிப பிள்ளைகளாய் இருப்ப தென்பது நல்லது. கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதென்பது அற்புதமானது. இந்த சுதந் திரமான தேசத்தில் ஜீவிப்பது கூட அற்புத மானது தான். நாம் அநேக காரியங்களுக்காக நன்றியுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.

93. ஆனால் நீங்கள் சுதந்தரித்துக் கொள் ளாத ஒரு காரியம் உண்டு. நீங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். அதுதான் நித்திய ஜீவன். இயேசுவைப் பின்பற்றுவதன் மூலமும், ஒரு மறுபடியும் பிறந்த அனு பவத்தின் மூலமும் மாத்திரமே உங்களால் அதைச் செய்ய முடியும். அதைப் புறக் கணித்து விடாதீர்கள்.

94. ஒரு தடவை நான் ஒரு மனிதனைக் குறித்த ஒரு சிறு கதையைக் கேட்டேன், ஓ, அவன் ஏழையாக இருந்தான். மேலும் அவன் – அவன் எப்போதுமே... விரும்பினான். அது ஒரு கற்பனை கதையைப் போன்ற ஒரு கதையாகும். ஆயினும் அது எப்போதுமே என்னுடைய மனதில் பதிந்த கதையாகும். ஒருநாள் அவன் ஒரு பூவைப் பறித்தான். அந்த பூவானது மந்திர பூவாகும் (magic). அந்தப் பூ அவனைப் பார்த்து, “நீ வாழ் நாளெல்லாம் தரித்திரனாய் இருந்திருக்கிறாய். இப்பொழுது நீ என்ன விரும்பினாலும், அதைக் கேள், அது உனக்குக் கொடுக்கப் படும்” என்றது.

95. அவன், “அதோ அங்கேயிருக்கிற அந்த மலை திறக்கப்பட்டு, நான் அதற்குள் போய், அந்த மலையில் தங்கத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்” என்றான்.

96. “நல்லது,” அது, “நீ எங்கு போனாலும், உன்னோடு என்னை கொண்டு செல்ல வேண்டும். புரிகிறதா? நீ உன்னோடு என்னை எடுத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

எனவே, நான் எங்கிருந்தாலும், நீ விரும்புவதைக் கேட்கலாம்” என்றது.

97. அவன் அந்த மலைக்கு நடந்து சென்றான், அந்த மலை திறந்து கொண்டது, அவன் உள்ளே சென்றான். அந்த கற்பனைகதை கூறுகிறபடி, அலமாரிகளில் தங்கமும், வைரங்களும் நிறைந்து காணப்பட்டன. அவன் அந்தப் பூவை ஒரு மேஜையின் மேல் அல்லது ஒரு பாறையின் மேல் வைத்தான். அவன் ஓடிச்சென்று, ஒரு மிகப்பெரிய இரத்தினக்கல்லை (gem) எடுத்து, “நான் போய் இதை என்னுடைய நண்பர்களிடம் காண்பித்தாக வேண்டும். இப்பொழுது நான் ஒரு செல்வந்தன். இப்பொழுது என்னிடம் எல்லாமே இருக்கிறது. நான் இதைக் காண்பித்தாக வேண்டும்” என்றான்.

98. எனவே அந்தப் பூ அவனைப் பார்த்து, “ஆனால் நீ முக்கியமான காரியத்தை மறந்து விட்டாய்” என்றது.

99. இந்நிலையில் அவன் திரும்பவும் ஓடிச்சென்று, கைகளில் பொறுக்கி, “நல்லது, ஒருக்கால் நான் – நான் ஒரு தங்கக்கட்டி

யையும், ஒரு வெள்ளிப் பாளத்தையும் எடுத்துக் கொள்வேன்” என்றான். அதன்பிறகு அவன், “நான் எப்படி பணக்காரனாய் இருக்கிறேன் என்பதையும், என்னிடம் எல்லாமே இருக்கின்றன என்பதையும் அந்த ஜனங்களிடம் கூறும்படியாக, நான் – நான் வேகமாக வெளியேறிச் செல்வேன்” என்றான்.

100. அவன் கதவண்ணடை சென்றான், அந்தப் பூ அவனைப் பார்த்து, “ஆனால் நீ முக்கியமான காரியத்தை மறந்து விட்டாய்” என்றது.

101. அதன்பிறகு அவன் மீண்டும் திரும்ப ஓடிச் சென்றான். அவன், “இங்கே உள்ளே எல்லாவிதமான வஸ்துக்களையும் நாம் காண்கிறோமே” என்று கூறிவிட்டு, அவன் இரத்தினக்கல் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு, “இந்த இரத்தினக்கல்லை எடுத்துக் கொண்டு நான் போய், இந்த மலை எம்மாதிரியான இரத்தினக் கல்லால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஜனங்களிடம் காண்பிப்பேன், அதன்பிறகு நான் மீண்டும் இதற்குத் திரும்பி வரலாம்” என்றான். பாருங்கள்?

102. அவன் வாசலுக்கு வெளியே போகத் தொடங்கினான், அந்தப் பூ கடைசி தடவையாக, “நீ முக்கியமான காரியத்தை மறந்து விட்டாய்” என்றது.

“ஓ,” அவன், “ஓ, வாயை மூடு” என்றான்.

103. பாருங்கள், “முக்கியமான காரியத்தை மறந்து விட்டாய்” என்ற அக்காரியத்தை அதற்கு மேல் கேட்க அவனுக்கு விருப்பமில்லை. அவன் வாசலுக்கு வெளியே ஓடினான். அவன் வெளியே போனபோது, அந்தப் பூவானது உள்ளே இருக்கையில், கதவு அவனுக்கு பின்னால் மூடிக் கொண்டது. அந்த முக்கியமான காரியம் அந்த பூதான். பாருங்கள்? அந்த பூ தான் முக்கியமானது.

104. அநேக வருடங்களுக்கு முன்பு, நான் உங்கள் எல்லாரையும் போன்று, சிறுபையனாய் இருக்கையில், இங்கே பினிக்ஸ்க்கு மேற்பகுதியில் கால்நடைப் பண்ணையில் இருந்தேன். அப்போது ஒரு துண்டு காகிதத்தில், கனிம வளத்தைத் தேடும் ஒருவரைக் குறித்தும் (கனிம வளத்தைக் குறித்தும்)

போடப்பட்டிருந்ததை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது, இது நெடுகிலும் சாலைகள் கிடையாது, வெறுமனே சிறிய மணல் பாதை தான் இருந்தது. அவர்கள் இன்னும் இங்கே கனிம வளத்தைக் குறித்து அநேக ஆராய்ச்சிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியும்.

105. ஆனால் இந்தக் கனிம ஆராய்ச்சியாளர் இந்த இடத்திற்குள் வந்திருந்தார், அவர் திரளான செல்வத்தைக் கண்டு பிடித்திருந்தார், எதிர்பாராதவிதமாக திரளான தங்கத்தையும் கண்டுபிடித்திருந்தார். அவருடைய பாதையில் அவர் கண்டுபிடித்திருந்த ஒரு சிறு அறையில் அவர் தங்கியிருந்தார். அவரோடு ஒரு நாயையும் வைத்திருந்தார், அந்த நாய் வெளிப்புறத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தது. அந்த இரவு வேளையில், இந்தத் தங்கத்தைப் பறித்துக் கொள்வதற்காக, கொள்ளைக்காரன் ஒருவன் (outlaw) அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்தான். அவர் தங்கத்தை அந்தப் பழைய ஸ்பானிஸ் சுரங்கங்களில் இருந்து கண்டுபிடித்து எடுத்திருந்

தார், அவர் அதனோடு உள்ளே வந்திருந்தார். அந்த நாய் குரைக்கத் தொடங்கியது.

106. அந்த நாய் தொந்தரவுபடுத்துவதை அம் மனிதர் விரும்பவில்லை. அவர், “வாயை மூடு” என்றார். மேலும் அவர், “நானை இதை நகரத்திற்குள் எடுத்துக் கொண்டு போய் விடுவேன்” என்றார். அந்த சம்பவத்தின் நன்நடத்தை நீதி விஷயங்கள் (morals) இவைதான். “நான் இதை நிறுத்துப் பார்த்து இதன் எடையை அறிந்து கொள் வேன், (பிறகு) ஒரு பணக்காரன் ஆவேன். நான் பெரிய கார்களையும் வாங்குவேன். நான் எல்லாவிதமான பெண்களையும் பெரிய பார்ட்டிகளையும் கொண்டிருப்பேன். நான் ஒரு பணக்காரனாய் இருப்பேன், ஏனென்றால் நான் ஏற்கனவே உரிமைகோரிப் பெறப்பட்ட பொருளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறேன். இங்கே என்னிடம் நிறைய தங்கம் உள்ளது” என்றான். மேலும், “நான்... இருப்பேன்” என்றான்.

107. அவன் போய் தூங்க முயற்சிக் கையில், நாய் தொடர்ந்து குரைத்துக் கொண்டிருந்தது, ஏனென்றால் அந்தக் கொள்ளைக்

காரன் (outlaw) பதுங்கி பதுங்கி வந்து கொண்டிருப்பதை அந்த நாய் பார்த்து விட்டது, அவன் இந்த கனிம ஆராய்ச்சி யாளர் தூங்கப் போவதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

108. அவன் மீண்டும் எழுந்து, திரும்ப வும் நாயைப் பார்த்து சத்தமிட்டு, “வாயை மூடு” என்றான். அந்தப் பரிதாபமான நாய் ஊளையிட்டபடி, ஆபத்து நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது - வேகமாக நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தன்னுடைய எஜமானை எச்சரிக்கை செய்ய முயற்சித்தது. மேலும் அவன்...

109. அடுத்த முறை அந்த நாய் குரைக்கத் தொடங்கின போது, அந்த கனிம ஆராய்ச்சியாளன் ஒரு சிறு துப்பாக்கியை எடுத்தான். அவனுக்கு தொந்தரவு ஏற்படுவதை அவன் விரும்பவில்லை, எனவே அவன் எழுந்து அந்த நாயைச் சுட்டுத் தள்ளினான். அந்தக் கனிம ஆய்வாளன் அந்த இரவில் அந்தக் கொள்ளைக்காரனால் கொல்லப்பட்டான். அவனுடைய ஆடம்பர கனவுகள் எல்லாம் அவனுக்கு நன்மை ஒன்றும் செய்யவில்லை.

ஏன்? அவனை எச்சரிக்கை செய்து கொண் டிருந்த அந்த சத்தத்தை அவன் அடக்கிப் போட்டான்.

110. வாலிப பிள்ளைகளே, நீங்கள் வளர்க்கப்பட்டவிதமாக வளர்க்கப்பட்ட பிறகு, தவறான காரியத்தைச் செய்யாதே என்று ஏதோவொன்று கூறுவதை நீங்கள் உணருவது வரை, உங்களால் ஒருபோதும் தவறான எதையும் செய்ய முடியாது, யாருமே எதையும் செய்து பார்க்க அவர்களால் கூடாது. இப்பொழுது, உங்களை எச்சரிக்கை செய்யும் அந்த சத்தத்தை ஒருபோதும் அமைதிபடுத்தி அடக்கிப்போடாதீர்கள்.

111. இதை எப்போதுமே நினைவில் கொள்ளுங்கள், “என்னைப் பின்பற்றிவா” என்று கூறுகிற அந்த சத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், அப்போது நீங்கள் எப்போ துமே சரியாக வெற்றி பெறுவீர்கள். நீங்கள் அவ்வாறு வெற்றி பெறுவீர்கள் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். நான் உங்களை நம்பு கிறேன். ஆனால் இயேசுவாகிய, அந்த சத்த மானது இன்றிரவும் பூமியில் ஜீவித்துக்

கொண்டிருக்கிறது என்பதை எப்போதுமே
ஞாபகம் கொள்ளுங்கள்.

112. நாம் பேசின ஒவ்வொரு சத்தமும்
ஒவ்வொரு வார்த்தையும் இன்னும் ஜீவித்து,
அந்தச் சத்தமானது காற்றில் ஈதர் அலையாக
வெளியே போகிறது போல அதேவிதமாக...
பாருங்கள், இதை வெளியே அனுப்ப இங்கே
ஒரு ட்ரான்ஸ்மிட்டர் உங்களுக்கு உண்டு.
அதை வெளியே அனுப்பும் ட்ரான்ஸ்மிட்டர்
நீங்களே. இப்பொழுது அதை கிரகித்துக்
கொள்ளும் வானொலி அல்லது தொலைக்
காட்சி நிலையத்தை அது பெற்றிருக்கிறது.

113. இயேசுவே தேவனுடைய வார்த்தை
யின் ட்ரான்ஸ்மிட்டராக (Transmitter) இருந்
தார், அவர் ஒரே மனிதனில் வெளிப்பட்ட
தேவனுடைய திரித்துவமாக (triunity)
இருந்தார். அவர் முழுவதும் தேவனாகவும்
முழுவதும் மனிதனாகவும் இருந்தார்.

114. அந்த ஒரே மனிதனாகிய, இயேசு
கிறிஸ்துவில் பிரதிநிதித்துவமாயிருந்த பிதா,
குமாரன், பரிசுத்த ஆவியாக, தேவனுடைய
திரித்துவமாகவும் (trinity of God), தேவ

னுடைய தன்மைகளின் திரித்துவமாகவும் (trinity of attributes of God) அவர் இருந்தார். எனவே அங்கே அவர் வார்த்தையாக இருந்தார்.

115. அவர், “என் வசனங்களைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிற வனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு” என்று கூறின ட்ரான்ஸ்மிட்டராக இருந்தார். புரிகிறதா? “என் வசனங்களைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்”. இப்பொழுது, அந்த வார்த்தையானது ஒரு ட்ரான்ஸ்மிட்டரிலிருந்து வெளியே போயிருக்கிறது. ஒரு நாளிலே, அவர், “நீங்கள் இந்த மலையைப் பார்த்து: ‘தள்ளுண்டு போ’ என்று சொல்லி, நீங்கள் சொன்னபடியே நடக்கும் என்று உங்கள் இருதயத்தில் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசித்தால், நீங்கள் சொன்னபடியே ஆகும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார்.

116. இப்பொழுது, நீங்கள் உங்களுக்குள் ளையிருக்கிற ஏதோவொரு கட்டுப்படுத்தும் வல்லமை மூலமாக, விசுவாசத்தின் மூலமாக, நீங்கள் அப்படியே அதைக் கிரகித்துக் கொள்ளும் நிலையமாக இருக்கக் கூடுமானால், அது உங்களை சரியாக தேவனுடைய மண்டலத்திற்குள், புதிய பிறப்பிற்கு கொண்டு செல்லும், அப்பொழுது நீங்கள் மறுபடியும் பிறப்பீர்கள். அப்போது ஆபத்து நெருங்கி வரும்போது, உங்களை எப்போதும் எச்சரிக்கை செய்கிற அந்த சத்தத்தைக் கேட்பதற்காக, நீங்கள் எப்போதுமே தொடர்பில் இருப்பீர்கள். காரியங்கள் தவறாய் இருக்கும் போது, தவறாகப் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது, அது எப்போதுமே உங்களை எச்சரிக்கை செய்யும். அப்படியானால், நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிற அந்தப் பணக்கார வாலிபனைப் போன்று ஏதோவொரு நாளில் இருப்பதற்குப் பதிலாக, அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவைப் போன்றோ, பவுலைப் போன்றோ அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவுக்காக ஆத்துமாக்களை ஆதாயம் செய்கிற யாரோ ஒருவரைப் போன்றோ நீங்கள் இருப்பீர்கள்.

நீங்கள் அதைச் செய்யுங்கள், வாலிப பிள்ளைகளே.

நாம் ஜெபம் செய்யலாமா?

117. கர்த்தாராகிய இயேசுவே! அங்கே நாளைய தினம் ஒன்று இருக்குமானால், இவர்கள் நாளைய தினத்தின் இளம் பருவத்தினரும், மனிதர்களும், பெண்களுமாய் இருக்கிறார்கள். கர்த்தாவே, நாங்கள் அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்தாக வேண்டும். நாளைய தினம் ஒன்று இருக்கும் என்பது போன்று அவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் போது, நாங்கள் அந்த பாரத்தை உணருகிறோம். அங்கே நாளைய தினம் ஒன்று இல்லாமற் போனால், இன்றே அந்த தினமாக உள்ளது.

118. அப்படியானால், பிதாவே, உம் முடைய பார்வையில் யாருமே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டார்கள் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். மாம்சமான எதுவும் மகிமையடைய முடியாது. ஒருக்கால் இந்தக் காரியங்கள் எவ்வளவு நன்றாக இருக்குமோ அவ்வளவு நன்றாக இருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியைத் தவிர தேவனுக்கு சாட்சி கொடுக்கக் கூடிய

எந்த கல்வியும் கிடையாது, எந்த நற்கிரியைகளும் கிடையாது, எந்த மதசம்பந்தமான நிறுவனமும் கிடையாது, மனோதத்துவ சாஸ்திரமோ (psychology), எதுவுமே கிடையாது. நித்திய ஜீவனின் வடிவிலுள்ள தேவன் தாமே ஒரு தனிப்பட்ட நபராக எங்களிடம் வருகிற கருவியாக உள்ளார். நாங்கள் இதற்காக நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

119. பேதுரு அந்த வாக்குமூலத்தை கூறினபோது, மெய்யாகவே அதை வெளிப்படுத்தினது. இயேசு அவனைப் பார்த்து, “மாம்சமும் இரத்தமும் இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை. நீங்கள் அதை ஒரு போதும் ஒரு வேதாகமக் கல்லூரியில் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. நீங்கள் ஒருபோதும் அதை ஏதோவொரு பள்ளியில் கற்றுக்கொள்வதில்லை” என்றார். அது ஒரு தனிப்பட்ட காரியம், ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய ஏதோவொன்று. நீர், “இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன், பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை” என்றீர். கார்த்தாவே,

நாங்கள் அதற்காக நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

120. அந்த சத்தமானது இப்போதும் இன்றிரவும் ஜீவிக்கிறது. அங்கே இன்னும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விசுவாசத்தின் இலக்குக் குறிக்கம்பங்களும் (posts), தொலைதூர நிலையங்களும் (outposts), இடைமறிக்கும் நிலையங்களும் (listening posts), அலை பரப்பை ஒலியாகவோ, ஒளியாகவோ மாற்றும் நிலையங்களும் (receiving stations) இருக்கின்றன. கர்த்தாவே, இந்தப் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் அதை தங்கள் இருதயங்களில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். அதை நினைவுகூரும், அவர்கள் செய்கிற நற்கிரியைகள் அல்ல, ஆனால் அவர்கள்... நாங்கள் செய்கிறவைகளின் மூலமாக தேவன் எங்களை நியாயந்தீர்க்கிறதில்லை, ஆனால் நாங்கள் எதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதின் மூலமாகவே எங்களை நியாயந்தீர்க்கிறார். நாங்கள் எங்கள் விசுவாசத்தின் மூலமாக இரட்சிக்கப்பட்டோம், எங்களுடைய கிரியை

களின் மூலமாக அல்ல. எனவே பரலோகப் பிதாவே, அவர்கள் இப்பொழுது அந்தத் தரிசனத்தைப் பற்றிப்பிடித்துக் கொண்டு, “என்னைப் பின்பற்றிவா” என்ற அந்த மகத்தான நித்திய அழைப்பை கண்டு, அதற்கு செவி கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம்.

121. கர்த்தாவே, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வுலகத்தின் எல்லா காரியங்களையும், இந்த நிலையற்ற சுற்றிலும் ஓரம்கட்டப்பட்ட (fringy) ஜீவியத்தையும் புறக்கணித்து விட்டு விடுவார்களாக. இன்றிரவு அவர்கள் இங்கு தங்களுடைய இளம் பொன்னிற தலைமயிரையும், அவர்களில் சிலர் கறுப்பு தலைமயிரையும், கருமை நிற கண்களையும், நீல நிற கண்களையும், உடையவர்களாய் அவர்கள் எப்பொழுதும் இருப்பதிலேயே தங்களுடைய மிகச்சிறந்த நிலையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

122. மகத்தான எழுத்தாளன், “தீங்கு நாட்கள் வராததற்கு முன்னும், உனக்குப் பிரியமானதல்ல என்று நீ (சொல்லும்) வருஷங்கள் சேராததற்கு முன்னும், உன் வாலிப

பிராயத்திலே உன் சிருஷ்டிகரை நினை” என்று கூறினது போன்று. கர்த்தராகிய இயேசுவே, நீர் எப்படியாக பேதுருவிடம், “நீ இளவயதுள்ளவனாயிருந்தபோது, நீ எழுந்து நீ எங்கு போக விரும்பினாயோ அங்கு போனாய். ஆனால் நீ முதிர்வயதுள்ளவனாகும் போது, யாரோ ஒருவன் உன்னைக் கட்டி நீ போகாத இடத்திற்கு கொண்டு போவான்” என்றார். அவர்கள், “இதுவே நாள். இதுவே நேரம்” என்பதை நினைவுகூருவார்களாக. இதை அளியும், பிதாவே.

123. நான் இன்றிரவு இங்கேயுள்ள அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் என்னுடைய சொந்த பிள்ளைகளாக உரிமைகோருகிறேன், இங்கேயுள்ள ஒவ்வொரு பிள்ளைகளையும் உரிமைகோருகிறேன். அவர்களை கவனித்துப் பார்த்துக் கொள்வதற்காக நீர் என்னுடைய கரங்களில் கொடுத்திருக்கிறீர் என்று நான் உணருகிறேன். சாத்தானிடமிருந்தும், மரணத்திலிருந்தும், இயேசு கிறிஸ்துவின் ஜீவனுக்கு அவர்கள் எல்லாரையும் நான் உரிமை கோருகிறேன். ஆமென்.

124. பிள்ளைகளே, (தேவன்) உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. உங்களிடம் ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறினது உண்மையிலேயே அருமையாக இருந்தது. பில்லி, நான் உன்னை திரும்ப அழைக்கிறேன். அருமையான பிள்ளைகளாகிய உங்களைப் பாராட்டுகிறேன். சகோதரன் ஃபிரட் அவர்களே, கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. சகோதரியே, கர்த்தர் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக.

இந்த செய்தி சம்பந்தமான சில வேத
வசனங்கள்:

லூக்கா 18:18-22

18. அப்பொழுது தலைவன் ஒருவன் அவரை
நோக்கி: நல்ல போதகரே, நித்தியஜீவனைச்
சுதந்தரித்துக்கொள்வதற்கு நான் என்ன
செய்யவேண்டும் என்று கேட்டான்.
19. அதற்கு இயேசு: நீ என்னை நல்லவன்
என்று சொல்வானேன்? தேவன் ஒருவர் தவிர
நல்லவன் ஒருவனும் இல்லையே.
20. விபசாரஞ் செய்யாதிருப்பாயாக,
கொலைசெய்யாதிருப்பாயாக,
களவுசெய்யாதிருப்பாயாக, பொய்ச்சாட்சி
சொல்லாதிருப்பாயாக, உன் தகப்பனையும்
உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக
என்கிற கற்பனைகளை நீ அறிந்திருக்கிறாயே
என்றார்.
21. அதற்கு அவன்: இவைகளையெல்லாம் என்
சிறு வயதுமுதல் கைக்கொண்டிருக்கிறேன்
என்றான்.
22. இயேசு அதைக் கேட்டு: இன்னும்
உன்னிடத்தில் ஒரு குறைவு உண்டு; உனக்கு

உண்டானவைகளையெல்லாம் விற்றுத்
தரித்திருக்குக் கொடு, அப்பொழுது
பரலோகத்திலே உனக்குப் பொக்கிஷம்
உண்டாயிருக்கும்; பின்பு என்னைப்
பின்பற்றிவா என்றார்.

லூக்கா 12:16-21

16. அல்லாமலும், ஒரு உவமையை
அவர்களுக்குச் சொன்னார்: ஐசுவரியமுள்ள
ஒருவனுடைய நிலம் நன்றாய் விளைந்தது.
17. அப்பொழுது அவன்: நான் என்ன
செய்வேன்? என் தானியங்களைச் சேர்த்து
வைக்கிறதற்கு இடமில்லையே;
18. நான் ஒன்று செய்வேன், என்
களஞ்சியங்களை இடித்து, பெரிதாகக் கட்டி,
எனக்கு விளைந்த தானியத்தையும் என்
பொருள்களையும் அங்கே சேர்த்துவைத்து,
19. பின்பு: ஆத்துமாவே, உனக்காக அநேக
வருஷங்களுக்கு அநேகம் பொருள்கள்
சேர்த்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது; நீ இளைப்பாறி,
புசித்துக் குடித்து, பூரிப்பாயிரு என்று என்
ஆத்துமாவோடே சொல்லுவேன் என்று

தனக்குள்ளே சிந்தித்துச்
சொல்லிக்கொண்டான்.

20. தேவனோ அவனை நோக்கி: மதிகேடனே,
உன் ஆத்துமா உன்னிடத்திலிருந்து இந்த
இராத்திரியிலே எடுத்துக் கொள்ளப்படும்,
அப்பொழுது நீ சேகரித்தவைகள்
யாருடையதாகும் என்றார்.

21. தேவனிடத்தில் ஐசுவரியவானாயிராமல்,
தனக்காகவே பொக்கிஷங்களைச்
சேர்த்துவைக்கிறவன் இப்படியே இருக்கிறான்
என்றார்.

லூக்கா 16:19-31

19. ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுஷன் இருந்தான்;
அவன் இரத்தாம்பரமும் விலையேறப்பெற்ற
வஸ்திரமும் தரித்து, அநுதினமும் சம்பிரமமாய்
வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்.

20. லாசரு என்னும் பேர்கொண்ட
ஒருதரித்திரனும் இருந்தான்; அவன் பருக்கள்
நிறைந்தவனாய், அந்த ஐசுவரியவானுடைய
வாசலருகே கிடந்து,

21. அவனுடைய மேஜையிலிருந்து விழுந்
துணிக்கைகளாலே தன் பசியை ஆற்ற
ஆசையாயிருந்தான்; நாய்கள் வந்து அவன்
பருக்களை நக்கிற்று.
22. பின்பு அந்தத் தரித்திரன் மரித்து,
தேவதூதரால் ஆபிரகாமுடைய மடியிலே
கொண்டுபோய் விடப்பட்டான்; ஐசுவரியவானும்
மரித்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டான்.
23. பாதாளத்திலே அவன்
வேதனைப்படுகிறபோது, தன் கண்களை
ஏறெடுத்து, தூரத்திலே ஆபிரகாமையும் அவன்
மடியிலே லாசருவையும் கண்டான்.
24. அப்பொழுது அவன்: தகப்பனாகிய
ஆபிரகாமே, நீர் எனக்கு இரங்கி, லாசரு தன்
விரலின் நுனியைத் தண்ணீரில் தோய்த்து, என்
நாவைக் குளிரப்பண்ணும்படி அவனை
அனுப்பவேண்டும்; இந்த அக்கினிஜுவாலையில்
வேதனைப்படுகிறேனே என்று கூப்பிட்டான்.
25. அதற்கு ஆபிரகாம்: மகனே, நீ பூமியிலே
உயிரோடிருக்குங் காலத்தில் உன்
நன்மைகளை அனுபவித்தாய், லாசருவும்
அப்படியே தீமைகளை அனுபவித்தான், அதை

நினைத்துக்கொள்; இப்பொழுது அவன்
தேற்றப்படுகிறான், நீயோ வேதனைப்படுகிறாய்.

26. அதுவுமல்லாமல், இவ்விடத்திலிருந்து
உங்களிடத்திற்குக் கடந்துபோகவும்,
அவ்விடத்திலிருந்து எங்களிடத்திற்குக்
கடந்துவரவும் மனதுள்ளவர்களுக்குக்
கூடாதபடிக்கு, எங்களுக்கும் உங்களுக்கும்
நடுவே பெரும்பிளப்பு
உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றான்.

27. அப்பொழுது அவன்: அப்படியானால்,
தகப்பனே, எனக்கு ஐந்துபேர் சகோதரருண்டு,
அவர்களும் வேதனையுள்ள இந்த இடத்துக்கு
வராதபடி, அவன் போய் அவர்களுக்குச்
சாட்சியாக அறிவிக்கும்பொருட்டு,

28. நீர் அவனை என் தகப்பன் வீட்டுக்கு
அனுப்பும்படி உம்மை
வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்றான்.

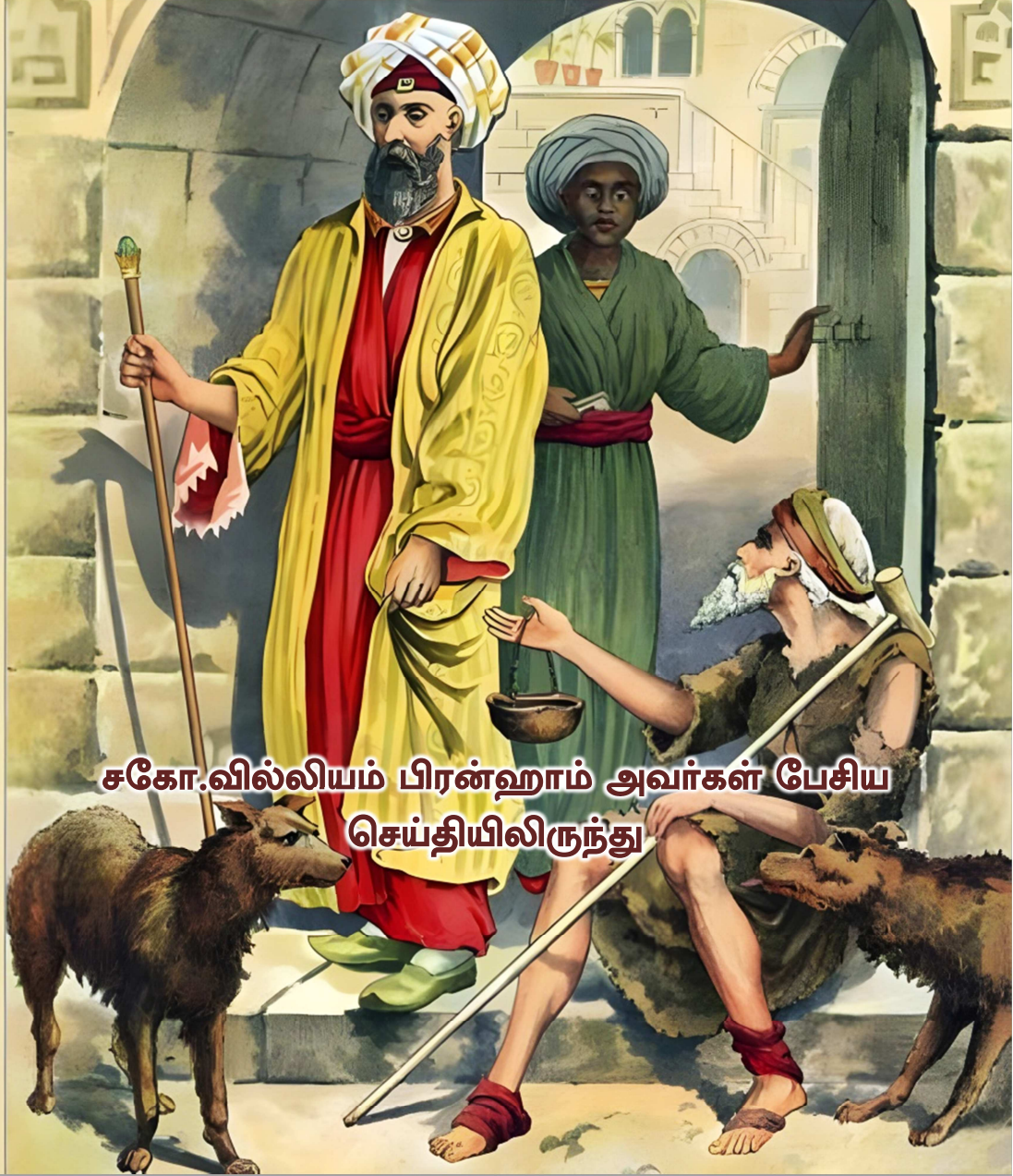
29. ஆபிரகாம் அவனை நோக்கி: அவர்களுக்கு
மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் உண்டு,
அவர்களுக்கு அவர்கள் செவி கொடுக்கட்டும்
என்றான்.

30. அதற்கு அவன்: அப்படியல்ல, தகப்பனாகிய
ஆபிரகாமே, மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன்

அவர்களிடத்திற்குப் போனால்
மனந்திரும்புவார்கள் என்றான்.

31. அதற்கு அவன்: அவர்கள் மோசேக்கும்
தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிகொடாவிட்டால்,
மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்துபோனாலும்,
நம்பமாட்டார்கள் என்று சொன்னான் என்றார்.

என்னைப் பின்பற்ற வா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம் அவர்கள் பேசிய
செய்தியிலிருந்து